

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De duodecim maledictionibus, quas facit sacra scriptura auaris. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

faciunt ad detestationem huius vitij. Secūdo, de speciebus eius. Terrio, de his quæ fouēt aliquo modo auaritiā in cordibus hominū. Quarto, de remediis contra vitium illud. Quinto, tangemus de prodigalitate, quæ est vitium contrariū auaritiæ. Intelligim⁹ autē auaritiā in hoc loco, indebitum amorem pecuniæ. ¶ Primò autem facit ad detestationem auaritiæ hoc, quòd natura dissuadet nobis vitium istud, & quodāmodo est contra naturam. Voluit enim natura terrā infimā esse inter creaturas, & à pedibus omnium cōculcari, docēs nos in hoc absque dubio q̄ debemus cōculcare pedibus mentis terrena ista, & contēnere. Quale verò est hoc, quòd homo Deo & creaturis omnibus præponat creaturam illā quā natura omnibus creaturis voluit postponi? Ad significandū diuitias cōculcādas esse & contēnendas, primitiu de ecclesia cælitus edocti, pretia domorū & agrorū suorum ponebant ad pedes Apostolorū, vt legitur Actū 4. Vnde in fine eiusdem capituli, vbi dicitur quod Ioseph attulit pretiū agri sui quā vendiderat, & posuit ante pedes Apostolorum: dicit Gl. Docet calcandum esse aurū q̄ subdit pedibus apostolorum. Præterea cum anima secundum naturā sublimior & purior sit cælo tanquam Deo similis, exaltata debet esse à terrenis istis, sicut exaltatur cæli à terra. Vnde sicut valde mirabile esset & quasi cōtra naturā si cælum adhereret terræ: sic quasi contra naturā est eū auaritia animā terrenis adherere facit. Item anima cælū spirituale est. Dei enim habitaculum est. De quo cælo dicit Ber Nō mirū si libenter inhabitat cælum hoc dominus Iesus, quod vique nō quomodo ceteros dixit tantū vt fioret, sed pugnavit vt acquireret, occubuit vt redimeret. Cōparatione huius cæli, vocat Dñs cælum materiale desertum. Lucæ 15. Nōne dimittit nonagintanouē in deserto? quāta verò peruersitas est cælū vel terra implere, vel ei terrā supponere? Quis locus terræ in cælo vel sit per cælū? hāc tamen peruersitatē vult auaritia facere.

De duodecim maledictionibus, quas facit sacra scriptura auaris.

C A P. I I.

Secūdo faciūt ad detestationē huius vitij maledictiones quas facit sacra scriptura auaris. De quibus ponemus has duodecim quæ sequuntur. Esa. 5. Væ qui coniūgitis domum ad domū &c. Et eiusdem 32. Væ qui prædaris, nōne & ipse prædaberis? Habacuc 2. Væ qui cōgregat non sua. Et in eodem, Væ qui cōgregat auaritiā malam domui suæ. Amos 6. Væ qui opulēti estis in Siō. Et in eodē: Væ vobis qui dormitis in lectis eburneis. Et Luc. 5. Væ vobis diuitibus. Et Iac. 5. Agite nunc diuites: plorate v lulā-

tes

tes in miseris quæ eueniēt vobis. In epistola Iudæ, Væ his qui in viam Cain abierunt. Principiū malitiæ Cain fuit avaritia : vnde in viam Cain abeunt, qui sequuntur avaritiā. Et Apoc. 8. Væ væ væ habitātibz in terra. Ad modū talparum sunt auari. Et Aug. Væ illis qui viuūt vt augeāt res perituias vnde æternas amittūt. Idem: Maledictus dispensator auarus, cui largus est dñs. Si scires aliquem sanctū maledixisse ei qui aliquē cibum comederet, vix auderes eum comedere: quomodo ergo auarus audet cōtingere diuitias amore, quū amatoribus carū sacra scriptura quæ ex ore Altissimi prodiit, vt legitur Eccl. 23. tot maledictiones ponat?

De quatuor testimonijs Sacre scriptura, quibus ostenditur magnitudo huius vitij.

C A P. III.

Tertiò faciunt ad detestationem avaritiæ: testimonia Sacre scripturæ, quæ ostendunt magnitudinē huius vitij. De quibus ponemus quatuor tātūmodo. ¶ Primū est Eccl. 10. vbi dicitur: Avaro nihil est scelestius, id est, nullū scelus maius est avaritia : etiam scelus Iudæ non videtur maius fuisse scelere auari, quantum ad hoc quod Iudas Deum dedit pro triginta denariis: sed auarus quandoque dat eum pro vno denario, & quādoque pro nihilo, quum non timeret periuriū incurrere, vt denariū vnum lucretur, & quandoque non luatur vnū denarium, quādoque nō vedit illud pro quo periuriū incurrit: & in veritate peccatū Iudæ fuit avaritia vel ex avaritia. ¶ Secundum testimonium similiter est Eccl. 10. vbi dicitur, Nihil iniquus est, quā pecuniā amare. Hic enim animā suam venalem habet, quoniam in vita sua proiecit intima sua. ¶ Quā iniquus sit amās pecuniā, manifestari potest. Primò per hoc, quod statera estimationis suæ iniquissima est. Plus enim in ea ponderat obolus, quā Deus, & quā anima ipsius auari, & quā regnū æternū. De hac statera legitur Osee 12. Chanaan in manu eius statera dolosa. Chanaā interpretatur, negotiator. Hæc est statera dolosa quæ abominatio est apud Deū, de qua Prou. 11. Et bene dicitur abominatio esse, quia nō ponderat ibi nisi temporalia. quæ Apostolus Philip. 3. stercorea reputabat, quæ nō demississet spiritus sanctus decipi in sua estimatione. Secundò potest ostendi iniquitas amātis pecuniā, per hoc quod in eo non est equitas illa quæ est tam in creatore quā in cæteris creaturis: Creator enim cōmunicare vult & se & sua. Similiter creaturæ suæ cōmunicant: vt sol cōmunicat lumē suū, & ignis calorē, & arbores fructus suos. Vnde Aug. Iudiciū maximum diuinæ bonitatis est, quod quælibet res cogitur dare seipsam. Auarus verò communicare nō vult sua nisi eum à morte cogi-